

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง
และเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด

ในบทนี้ ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 อธิบายเกี่ยวกับสาระและขอบเขตของเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง และความจริงใจของผู้พูดที่ใช้ในการศึกษานี้ ตอนที่ 2 รูปแบบในการให้เหตุผลของเด็กไทยเกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญา และตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวโดยละเอียดต่อไป

3.1 เงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง และความจริงใจของผู้พูด

1. เงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง เป็นส่วนหนึ่งของเงื่อนไขพื้นฐาน [preparatory conditions (PC)] ซึ่งเซอร์ล (1969) กำหนดขึ้น เงื่อนไขนี้แบ่งแยกย่อยเป็น

1.1 เงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง คือ ผู้ฟังปรารถนาให้ผู้พูดทำการกระทำตามที่ได้สัญญาไว้ และผู้พูดเชื่อว่าผู้ฟังปรารถนาให้เหตุการณ์ตามที่ได้สัญญาเกิดขึ้น ผู้วิจัยขอใช้สัญลักษณ์สำหรับเงื่อนไขย่อยนี้ว่า PC:1

1.2 เงื่อนไขเนื้อหาของการสัญญา คือ ผู้พูดจะต้องไม่สัญญาทำในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นปกติอยู่แล้ว หรือเป็นสิ่งที่นอกเหนือจากการควบคุมของผู้พูด เช่น ก สัญญา กับ ข ว่า "ผมสัญญาว่า พรุ่งนี้เข้าพระอาทิตย์จะขึ้นทางทิศตะวันออก" ผู้วิจัยขอใช้สัญลักษณ์สำหรับเงื่อนไขย่อยนี้ว่า PC:2

แต่ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยขอเรียกเงื่อนไขพื้นฐานนี้ว่า เงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง เนื่องจากผู้วิจัยนำเฉพาะเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง หรือ PC:1 มาศึกษาเท่านั้น และขอใช้สัญลักษณ์ PC แทน PC:1 เพื่อความชัดเจนและเข้าใจง่าย อนึ่ง ในการศึกษานี้เงื่อนไขเนื้อหาของการสัญญา หรือ PC:2 จะไม่นำมาพิจารณา เนื่องจากมีความเป็นนามธรรม กล่าวคือ ระหว่างเงื่อนไข PC:1 และ PC:2 ผู้ใช้ภาษาโดยทั่วไปจะมองเห็นเงื่อนไข PC:1 ชัดเจนกว่า เพราะโดยปกติการสัญญา ผู้พูดย่อมไม่สัญญาในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว

ดังนั้นในการศึกษานี้ PC คือ เงื่อนไขที่มีสาระว่าผู้ฟังต้องการให้ผู้พูดกระทำเหตุการณ์ตามที่ได้สัญญา ในงานวิจัยนี้แบ่งเงื่อนไขนี้ออกเป็น 2 ประเภทย่อย คือ PC+ ใช้อธิบายในกรณีที่ผู้ฟังปรารถนาให้ผู้พูดกระทำเหตุการณ์ที่พรรณนาไว้ในถ้อยสัญญา และ PC- ใช้ในกรณีที่ผู้ฟังไม่ต้องการให้ผู้พูดกระทำเหตุการณ์ที่ผู้ฟังไม่ปรารถนาให้เกิดขึ้น

2.เงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด* มาจากเงื่อนไขความจริงใจ [sincerity condition (SC)] ซึ่ง เซอร์ล (1969) กำหนดขึ้นและมีสาระว่า ผู้พูดจะทำเหตุการณ์ตามสัญญาให้สำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับความจริงใจของผู้พูดในการกล่าวด้วย ผู้วิจัยแบ่งเงื่อนไขนี้ออกเป็น 2 ประเภทย่อย คือ SC+ ผู้พูดมีความจริงใจในการรักษาคำสัญญา และSC- ผู้พูดไม่มีความจริงใจในการรักษาคำสัญญา

อย่างไรก็ตาม สำหรับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด ดูเหมือนว่าจะมีเงื่อนไขพันธะเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งสาระของเงื่อนไขนี้คือ การสัญญาเป็นพันธะที่ผู้พูดต้องกระทำให้สำเร็จ ดังนั้นในการศึกษานี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูดดังนี้ ถ้าผู้พูดได้กระทำเหตุการณ์ตามสัญญา คือ ผู้พูดมีความจริงใจ และถ้าผู้พูดไม่ได้กระทำเหตุการณ์ตามสัญญา คือ ผู้พูดไม่มีความจริงใจ

สำหรับเครื่องมือในงานวิจัยซึ่งใช้การตุ๋นเป็นสื่อ โดยมีเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง และความจริงใจของผู้พูดมากำกับ ดังนั้นผู้วิจัยขอแสดงรูปภาพ เพื่อประกอบความเข้าใจความแตกต่างระหว่างเหตุการณ์การสัญญาเกี่ยวกับเงื่อนไขทั้งสองนี้ ซึ่งผู้วิจัยแสดงเฉพาะช่องที่1 - ช่องที่3 โดยไม่ได้แสดงสาระของช่องที่4 เนื่องจากเนื้อหาในช่องนี้ไม่แตกต่างกันในทั้งสองเงื่อนไข

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

---

* ผู้วิจัยเรียกชื่อเงื่อนไขในภาษาไทยว่า เงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด ทั้งนี้เพื่อจะให้เห็นชัดและเข้าใจได้ง่ายเมื่อเปรียบเทียบกับเงื่อนไขข้อแรก

	ช่องที่ 1	ช่องที่ 2	ช่องที่ 3
PC+	เนื้อเรื่องบรรยายเงื่อนไข PC+	ผู้พูดกล่าวด้วยแสดง วัจนกรรมการสัญญา	ผู้พูดทำตามสัญญา (SC+)
PC-	เนื้อเรื่องบรรยายเงื่อนไข PC+ และ PC-	ผู้พูดกล่าวด้วยแสดง วัจนกรรมการสัญญา	ผู้พูดไม่ทำตามสัญญา(SC-) (และทำในสิ่งที่ผู้ฟังไม่ ต้องการให้เกิดขึ้น (PC-))
SC+	เนื้อเรื่องบรรยายเงื่อนไข PC+	ผู้พูดกล่าวด้วยแสดง วัจนกรรมการสัญญา	ผู้พูดทำตามสัญญา (SC+)
SC-	เนื้อเรื่องบรรยายเงื่อนไข PC+	ผู้พูดกล่าวด้วยแสดง วัจนกรรมการสัญญา	ผู้พูดไม่ทำตามสัญญา(SC-)

รูปที่ 2 ความแตกต่างระหว่างเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง และเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด

จากรูปที่ 1 หากจะพูดถึงความแตกต่างระหว่าง PC และ SC แล้ว เหตุการณ์การสัญญาทั้งสอง เหตุการณ์ไม่มีความแตกต่างที่เห็นได้อย่างชัดเจน เพราะการสัญญาต้องมีเงื่อนไขทั้งสองเป็นเงื่อนไขสำคัญประกอบอยู่ แต่ถ้าเราดูความแตกต่างระหว่างเหตุการณ์การสัญญาที่เหมาะสม (PC+ และ SC+) และเหตุการณ์การสัญญาที่ไม่เหมาะสม (PC- และ SC-) จะเห็นความแตกต่างได้ชัดเจนกว่า กล่าวคือ PC+ และ SC+ มีรายละเอียดช่องที่ 1 - 3 เหมือนกัน ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เป็นไปตามเงื่อนไขวัจนกรรมการสัญญาของเซอร์ล (1969) ในขณะที่ PC- และ SC- เป็นเหตุการณ์การสัญญาที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขวัจนกรรมการสัญญาของเซอร์ล โดยระหว่าง PC- และ SC- มีความแตกต่างที่ช่องที่ 1 และช่องที่ 3 คือ ช่องที่ 1 ของเหตุการณ์ PC- บอกเงื่อนไข PC+ และ PC- แต่เหตุการณ์ SC- บอกเฉพาะ PC+ เท่านั้น และในช่องที่ 3 ของเหตุการณ์ PC- นอกจากผู้พูดไม่ทำตามคำสัญญาแล้ว ผู้พูดได้ทำในเหตุการณ์ที่ ผู้ฟังไม่ต้องการให้เกิดขึ้นด้วย ในขณะที่ SC- ผู้พูดเพียงแต่ไม่ได้ทำการกระทำตามสัญญาที่ให้ไว้แก่ผู้ฟังเท่านั้น

โดยสรุป ช่องที่ 1 เป็นการบรรยายเหตุการณ์พื้นฐานเกี่ยวกับความปรารถนาของผู้ฟัง ช่องที่ 2 ผู้พูดกล่าวด้วยวัจนกรรมการสัญญา ซึ่งเหตุการณ์ทั้งสองช่องนี้จะนำไปสู่การสัญญา และช่องที่ 3

เป็นการตัดสินใจว่าเหตุการณ์ใดเป็นการสัญญาที่เป็นไปตามเงื่อนไขที่เซอร์ล(1969)กำหนด โดยการดูที่มีช่องที่3 เป็น PC- และ SC- ไม่ใช่การสัญญาตามที่เซอร์ลกำหนด

3.2 รูปแบบในการให้เหตุผลเกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญา

ผู้วิจัยนำคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างแสดงเหตุผลเกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญาแบ่งออกได้ 5 ประเภท คือ

3.2.1 การกระทำที่สำเร็จแล้ว

3.2.2 ความปรารถนาของผู้ฟัง

3.2.3 ความจริงใจของผู้พูด

3.2.4 เหตุผลอื่น

3.2.5 ไม่อธิบาย

การวิเคราะห์คำตอบในส่วนที่กลุ่มตัวอย่างแสดงเหตุผลเกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญา ผู้วิจัยนำเงื่อนไขวัจนกรรมการสัญญาของเซอร์ล (1969) เพื่อหารูปแบบที่เรียกว่าเป็นความรู้เชิงอภิวัจนปฏิบัติศาสตร์เกี่ยวกับวัจนกรรมนี้อย่างแท้จริง ดังจะกล่าวโดยละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 การกระทำที่สำเร็จแล้ว

การให้เหตุผลของเด็กโดยอ้างถึงการกระทำที่ผู้พูดทำสำเร็จลง เช่น

“หนูนิตตื่นนอนแต่เข้ามาดักบาตรแล้ว”

“หนูนิตใส่แว่นตาว่ายน้ำแล้ว”

“หนูนิตเอาขนมให้คุณยายแล้ว”

การให้เหตุผลในตัวอย่างข้างต้นของเด็ก จะเห็นได้ว่า เป็นการกล่าวถึงเหตุการณ์ที่กระทำเสร็จไปแล้ว ซึ่งมักมีการใช้รูปภาษาที่มีคำว่า “แล้ว” อยู่หลังการกระทำ อย่างไรก็ตาม บางครั้งเด็กพูดถึงการกระทำที่กำลังดำเนินอยู่ ซึ่งผู้วิจัยจัดให้อยู่ในประเภทนี้เช่นกันเพราะการให้เหตุผลของเด็กเกี่ยวกับการกระทำของผู้พูด เช่น

“หนูนิตตื่นเช้าแล้วก็กำลังจะเดินไปดักบาตร”

“หนูนิตกำลังจะส่งขนมเค้กให้คุณป้าข้างบ้าน”

นอกจากการตอบให้เหตุผลดังกล่าวแล้ว ยังมีการให้เหตุผลในอีกลักษณะหนึ่งที่ผู้วิจัยจัดให้อยู่ในประเภทนี้ คือ

“แม่เห็นว่า(หนูนิต)ตื่นนอนแต่เช้าและเตรียมตัวไปดักบาตร”

“แม่เห็นว่าหนูฉีดใส่แว่นตาว่าแย่แล้ว”

“แม่เห็นหนูฉีดให้ขนมเค้กกับคนข้างบ้านจริง”

จะเห็นได้ว่า ในการให้เหตุผลเช่นนี้ นอกจากเด็กพูดถึงการกระทำของผู้พูดแล้ว ยังให้ข้อมูลว่า “แม่เห็นว่า...” หรือ “แม่เห็น...” อยู่ด้วย หมายความว่าเด็กอธิบายการกระทำของแม่ว่า แม่มองเห็นการกระทำของหนูฉีด ไม่ใช่การแสดงความรู้สึกหรือความต้องการของแม่ นั่นคือคำว่า “เห็น” ในที่นี้ ผู้วิจัยไม่คิดว่าหมายถึง “คิด” หรือ “เข้าใจ” แต่หมายถึง การเน้นการกระทำของผู้พูด

การให้เหตุผลในประเภทนี้ แสดงให้เห็นว่า เด็กให้ความสำคัญกับเงื่อนไขที่เซอร์ล (Searle, 1969) เรียกว่า เงื่อนไขพันธะ กล่าวคือ เมื่อกล่าวสัญญาแล้วหมายถึงว่าเหตุการณ์นั้นเป็นพันธะที่ผู้พูดจะต้องรับผิดชอบทำให้สำเร็จ ซึ่งในงานวิจัย เงื่อนไขนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญของเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด

3.2.2 ความปรารถนาของผู้ฟัง

เด็กให้เหตุผลว่าการกระทำของผู้พูดเกิดจากความต้องการของผู้ฟัง(แม่หรือพ่อ) ซึ่งระบุไว้ในช่องที่1ของการ์ตูน เช่น

“แม่ต้องการให้หนูฉีดตื่นนอนแต่เช้า และหนูฉีดก็ตื่น”

“แม่ให้หนูฉีดใส่แว่นตา แล้วหนูฉีดใส่แว่นตา”

จะเห็นได้ว่า การให้เหตุผลของเด็กข้างต้นมีการกระทำเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย คือ “...และหนูฉีดก็ตื่น” หรือ “...แล้วหนูฉีดใส่แว่นตา” แต่อย่างไรก็ตาม การกระทำที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้เกิดจากความจริงใจของผู้พูด แต่มาจากความปรารถนาของผู้ฟัง (ข้อความที่ผู้วิจัยขีดเส้นใต้)

การให้เหตุผลประเภทนี้อีกลักษณะหนึ่งที่พบ คือ เด็กพูดถึงการสั่งหรือการกระทำที่ต้องเชื่อฟังพ่อหรือแม่ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งนี้เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง เนื่องจากการสั่งมีความหมายว่า ผู้สั่งต้องการให้เกิดสิ่งนั้นขึ้น เช่น

“พ่อเห็นหนูฉีดเชื่อฟังคำสั่งของพ่อ”

“หนูฉีดทำตามคำสั่งของแม่”

“หนูฉีดตื่นแต่เช้าไปตักบาตร ตามที่แม่สั่ง”

นอกจากนี้ การตอบลักษณะนี้อีกลักษณะหนึ่ง คือ

“หนูฉีดเอาขนมเค้กไปให้ป่าตามสัญญาที่คุณแม่บอก”

เด็กให้เหตุผลโดยพูดถึงการกระทำ คือ “...เอาขนมเค้กไปให้ป่า...” และ มีคำว่า “สัญญา” ที่แสดงถึงความตั้งใจของผู้พูด แต่สรุปว่าการกระทำที่เกิดขึ้นทั้งหมดมาจากความต้องการของผู้ฟัง(แม่) คือ “...ที่คุณแม่บอก” ดังนั้นการกระทำทั้งหมดของผู้พูดจึงเกิดมาจากความต้องการของผู้ฟัง

คำตอบของเด็กประเภทนี้ตรงกับเงื่อนไขวัจนกรรมการสัญญาที่เซอร์ลเสนอ คือ เงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเงื่อนไขพื้นฐานโดยมีสาระว่า การสัญญาเป็นการกระทำบางอย่างเพื่อผู้ฟัง และผู้ฟังต้องการให้เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น

3.2.3 ความจริงใจของผู้พูด

การให้เหตุผลของเด็กเกี่ยวกับความตั้งใจในการรักษาคำสัญญาของผู้พูด โดยมีคำว่า "สัญญา" หรือ "บอก" ซึ่งผู้พูดแสดงความตั้งใจ หรือผู้พูดมีเจตนาในการรักษาคำสัญญา เช่น

"หนูนึกสัญญาว่าจะตื่นนอนแต่เช้า และหนูนึกก็ตื่น"

"หนูนึกทำตามสัญญา"

"หนูนึกใส่แว่นตาตามที่บอกกับแม่ไว้ แม่ก็เลยไม่โกรธ"

"หนูนึกบอกว่าจะใส่แว่นตา"

การแสดงเหตุผลเกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด ถึงแม้จะมีการให้เหตุผลเกี่ยวกับการกระทำของผู้พูด "...และหนูนึกก็ตื่น" หรือความพอใจของผู้ฟัง(โกรธหรือไม่โกรธ)..."แม่ก็เลยไม่โกรธ" แต่สิ่งที่สำคัญ คือ เด็กเน้นว่าการกระทำที่สำเร็จมาจากคำสัญญาที่ได้ให้ไว้

การให้เหตุผลของเด็กที่เกี่ยวกับเงื่อนไขอีกลักษณะหนึ่งที่พบ คือ

"แม่ให้หนูนึกใส่แว่นตา และหนูนึกก็ทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับแม่"

การให้เหตุผลเช่นนี้ แบร์นิโกและลาวาล (1996) กล่าวว่า เป็นการให้เหตุผลเกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญาที่สมบูรณ์ เพราะให้เหตุผลเกี่ยวกับเงื่อนไขทั้งสองเงื่อนไขซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสัญญาคือ ความปรารถนาของผู้ฟัง("แม่ให้หนูนึกใส่แว่นตา...") และความจริงใจของผู้พูด ("...หนูนึกก็ทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับแม่") แต่ในการเก็บข้อมูลของผู้วิจัยมีเด็กตอบในลักษณะเช่นนี้เพียงคนเดียวและครั้งเดียวเท่านั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้จัดให้การให้เหตุผลนี้อยู่ในประเภทความจริงใจของผู้พูด

คำตอบของเด็กในประเภทนี้ตรงกับเงื่อนไขวัจนกรรมการสัญญาของเซอร์ล คือ เงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด ซึ่งมีสาระว่า การสัญญาจะกล่าวได้ก็ต่อเมื่อผู้พูดมีความตั้งใจจริงที่จะรักษาคำสัญญา

3.2.4 เหตุผลอื่น

จากคำตอบในประเภทเหตุผลอื่นพบว่า เด็กไม่ได้พูดถึงการกระทำของผู้พูด ความปรารถนาของผู้ฟัง หรือความจริงใจของผู้พูด ซึ่งเป็นเหตุการณ์และเงื่อนไขในเรื่องมาตอบ แต่เด็กใช้ประเด็นอื่นมาตอบ สำหรับการตอบในประเภทนี้สามารถแบ่งได้ 3 ลักษณะตามการปรากฏในแต่ละช่วงอายุ โดยลักษณะการให้เหตุผลประเภทนี้พบในเด็กวัย 6 ขวบมากที่สุด โดยเฉพาะอย่าง

ยิ่งในเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง(ดูหน้า 42 ตารางที่ 5) เด็กอายุ 6 ขวบให้คำตอบในประเภท เหตุผลอื่นในลักษณะที่เด็กคิดขึ้นเอง อาจเป็นเพราะเด็กวัยนี้เป็นวัยช่างคิดช่างฝัน มีจินตนาการ ตัวอย่างเช่น

“เมื่อเตี๋ยเจ้าเหมียวมีหวัด เตี๋ยติดหวัด”

“แมวมันตะกรุยที่นอน แล้วที่นอนมันก็เป็นชุย”

การตอบในประเภทเหตุผลอื่นของเด็กอายุ 8 ขวบพบว่า เด็กจะใช้ข้อความในเรื่องมาตอบ เช่น

“วันนั้นเป็นวันเกิดของหนูนิต”

และการตอบเกี่ยวกับประเภทนี้ของเด็กอายุ 11 ขวบ พบว่า เด็กในช่วงอายุนี้อาจไม่ได้ใช้ข้อความในเรื่องมาตอบ แต่ความคิดที่สะท้อนในคำตอบของเด็กอายุช่วงนี้ แสดงให้เห็นว่าเด็กมีความคิดเข้าใจถึงความรู้สึกของผู้ฟัง(แม่)ด้วย เช่น

“แม่ห่วงใยหนูนิต แต่หนูนิตไม่ยอมทานยา”

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ในการตอบให้เหตุผลเกี่ยวกับประเภทเหตุผลอื่นสามารถแบ่งความแตกต่างออกตามช่วงอายุของเด็กได้ กล่าวคือ เด็กอายุ 6 ขวบตอบในลักษณะตามการจินตนาการของเด็ก เด็กอายุ 8 ขวบใช้ข้อความในเรื่องเล่ามาตอบ และเด็กอายุ 11 ขวบให้เหตุผลเกี่ยวกับความรู้สึกของผู้ฟัง

3.2.5 ไม่อธิบาย

เด็กไม่สามารถอธิบายหรือให้เหตุผลได้ เช่น

“หนูไม่ทราบ”

“ตอบไม่ได้”

โดยสรุป การให้เหตุผลในประเภทที่(1)การกระทำที่สำเร็จแล้ว (2)ความปรารถนาของผู้ฟัง และ(3)ความจริงใจของผู้พูด เป็นการให้เหตุผลที่เกี่ยวกับเงื่อนไขของวัจนกรรมการสัญญา และแสดงว่าเด็กมีความสามารถในการอธิบายวัจนกรรมนี้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง เด็กมีความรู้เชิงอภิวัจนปฏิบัติศาสตร์เกี่ยวกับวัจนกรรมนี้ ในขณะที่ ประเภทที่(4) และประเภทที่(5) เป็นการให้เหตุผลที่ไม่เกี่ยวกับ เงื่อนไขวัจนกรรมการสัญญา

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งการทดลองออกเป็น 2 การทดลอง ตามเงื่อนไข 2 เงื่อนไขที่ใช้ในการศึกษาวิจัย การทดลองการสัญญา คือ เงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟังและความจริงใจของผู้พูด ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจ และความรู้เชิงอภิวัตน์ปฏิบัติศาสตร์ของวจนกรรมการสัญญา รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

3.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง

การวิเคราะห์เงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง(PC) เป็นการศึกษาว่าเด็กสามารถเข้าใจและสามารถอธิบายเกี่ยวกับเงื่อนไขนี้ได้หรือไม่ โดยมีการสมมติเหตุการณ์การสัญญา 2 เหตุการณ์ คือ เหตุการณ์ที่ผู้ฟังต้องการให้ผู้พูดทำตามเหตุการณ์ตามที่ได้สัญญาไว้(PC+) และเหตุการณ์ที่ผู้ฟังไม่ต้องการให้ผู้พูดกระทำตามเหตุการณ์ตามที่ได้สัญญาไว้(PC-) เพื่อศึกษาว่าเด็กสามารถเข้าใจและให้เหตุผลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เป็นการสัญญาตามเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟังได้หรือไม่ โดยเฉพาะในเหตุการณ์ PC- ผู้วิจัยต้องการทดสอบว่าเด็กสามารถเข้าใจเหตุการณ์การสัญญาที่ไม่เป็นไปตามกฎได้ดีเพียงใด

มีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 3 ปัจจัยซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ ดังนี้

- (1) อายุ มี 3 ช่วงอายุโดยประมาณ (6 ขวบ 8 ขวบ และ 11 ขวบ)
- (2) เงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง (ผู้ฟังปรารถนาให้เกิดเหตุการณ์ตามที่ได้สัญญาไว้(PC+) และผู้ฟังไม่ต้องการให้เกิดเหตุการณ์ตามที่ได้สัญญาไว้(PC-))
- (3) รูปภาพ (สัญญา : รูปภาพที่มีคำว่า "สัญญา" และ อนาคตกาล : รูปภาพที่มีคำว่า "จะ") และมีความเข้าใจวจนกรรมการสัญญาเกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟังเป็นตัวแปรตาม

ก. การวิเคราะห์ความเข้าใจวจนกรรมการสัญญาเกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง

ผู้วิจัยอธิบายตามตัวแปรอิสระแต่ละตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

(1) อายุ

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 45 คน แบ่งเป็นช่วงอายุละ 15 คน เด็กแต่ละคนตอบคำถามจากเหตุการณ์สมมติ ซึ่งใช้การ์ตูนในเหตุการณ์ PC (รวมทั้งPC+ และ PC-) เป็นสื่อ 4 เรื่อง

ดังนั้นในแต่ละช่วงอายุมีข้อมูลทั้งหมด 60 คำตอบ ผู้วิจัยได้แจกแจงเป็นจำนวนครั้งและเปอร์เซ็นต์ที่ตอบอย่างถูกต้อง แสดงไว้ในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและเปอร์เซ็นต์ของการตอบที่ถูกต้องของเด็กซึ่งแสดงให้เห็นความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาตามช่วงอายุ (6ขวบ 8ขวบ และ 11ขวบ)

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
6 ขวบ	49	81.7
8 ขวบ	60	100
11 ขวบ	59	98.3

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า เด็กอายุ 6 ขวบ มีความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาถูกต้อง 81.7% น้อยกว่าเด็กอายุ 8 ขวบ ซึ่งมีความเข้าใจ 100% และในช่วงอายุ 11 ขวบ ความเข้าใจการสัญญา 98.3% ซึ่งน้อยกว่าในช่วงอายุ 8 ขวบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อเด็กยิ่งโตขึ้น(อายุ 11 ขวบ)มีการหล่อมซ้อนกันของวัจนกรรมการสัญญากับวัจนกรรมอื่นๆที่อยู่ในประเภทเดียวกัน(การรับรองพันธะ) เช่น การสาบาน (ดูหน้า 21)

จะเห็นได้ว่า เด็กอายุ 8 ขวบ และ 11 ขวบมีเปอร์เซ็นต์ความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาไม่แตกต่างกันมากนัก ในขณะที่ เด็กอายุ 6 ขวบมีความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาน้อยกว่าช่วงอายุ 8 ขวบและ 11 ขวบบ่อยครั้งชัดเจน

(2) เงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง

การศึกษาเกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดตอบคำถามเกี่ยวกับเงื่อนไขข้อนี้ 4 เรื่อง แบ่งออกเป็น 2 เหตุการณ์ คือ ผู้ฟังปรารถนาให้ผู้พูดทำตามคำสัญญา(PC+) 2 เรื่อง และผู้ฟังไม่ต้องการให้ผู้พูดทำการกระทำที่ผู้ฟังไม่ปรารถนาให้เกิดขึ้น(PC-) 2 เรื่อง ในแต่ละเงื่อนไขย่อยจะมีจำนวนครั้งในการตอบทั้งหมด 30 คำตอบ แสดงเป็นจำนวนแจกแจงและเปอร์เซ็นต์ในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและเปอร์เซ็นต์ของการตอบคำถามที่ถูกต้องของเด็กซึ่งแสดงให้เห็นความเข้าใจ
 วจนกรรมการสัญญาตามเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง(PC+ และ PC-)

อายุ	PC+		PC-	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
6 ขวบ	25	83.3	24	80
8 ขวบ	30	100	30	100
11 ขวบ	30	100	29	96.7
รวม	94.4%		92.2%	

ความเข้าใจวจนกรรมการสัญญาของเด็กไทยเกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟังในเหตุการณ์ที่เป็นPC+ มีพัฒนาเพิ่มขึ้นตามอายุ เด็กอายุ 6 ขวบตอบถูกต้อง 83.3% และเด็กอายุ 8 ขวบ และ 11 ขวบ มีความเข้าใจการสัญญาในเงื่อนไขนี้ 100% เท่ากัน

ในขณะที่ เหตุการณ์ที่เป็นPC- เด็กอายุ 6 ขวบตอบถูกต้อง 80% ซึ่งน้อยกว่าในเงื่อนไข PC+ เล็กน้อย เพราะว่าเด็กอายุ 6 ขบยังไม่สามารถเข้าใจเหตุการณ์การสัญญาที่ไม่เป็นไปตามกฎ ในขณะที่ เด็กอายุ 8 ขวบ ตอบถูกต้อง 100% แต่เด็กอายุ 11 ขวบ ตอบถูกต้องน้อยกว่าเด็กอายุ 8 ขวบ 3.3%(ตอบผิด 1 คน) ซึ่งเด็กในวัย 11 ขวบ ซึ่งสาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะว่าเด็กไม่คิดว่าเป็นความผิดของผู้พูด(หนูนิต) ทั้งนี้จากเหตุผลที่เด็กให้ คือ "แม่ไม่โกรธ เพราะแมวตามหนูนิตมานอน" จะเห็นได้ว่าเด็กเข้าใจว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ได้มีสาเหตุจากการที่ผู้พูดไม่รักษาสัญญา แต่เป็นเพราะแมวตามมานอนบนที่นอนเอง

จากผลรวมทุกช่วงอายุ ในเหตุการณ์PC+ เด็กตอบถูกต้อง 94.4% และในเหตุการณ์PC- เด็กตอบถูกต้อง 92.2% แสดงให้เห็นว่า เด็กสามารถเข้าใจเหตุการณ์การสัญญาที่เป็นPC+ และ PC- ได้ไม่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม จะสังเกตได้ว่า ในเหตุการณ์ PC+ เด็กตอบได้ถูกต้อง และมีพัฒนาการไปตามอายุที่เพิ่มขึ้น

จากตารางที่ 2 สรุปได้ว่า เด็กช่วงอายุ 6 ขวบมีความเข้าใจการสัญญาจากเหตุการณ์ PC+ และPC- น้อยกว่าในช่วงอายุ 8 ขวบ และ 11 ขวบ โดยที่ช่วงอายุ 8 ขวบ และ 11 ขวบมีความเข้าใจเหตุการณ์การสัญญาทั้งสองเหตุการณ์ได้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นเพราะเด็กจะสามารถเรียนรู้เหตุการณ์ที่ไม่เป็นไปตามกฎได้เมื่ออายุมากขึ้น

(3) รูปภาพในการสัญญา

ในการศึกษาเกี่ยวกับรูปภาพการกล่าวด้วยวจนกรรมการสัญญาของเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดตอบคำถามเกี่ยวกับรูปภาพทั้งสองนี้ 4 เรื่อง แบ่งออกเป็น 2 รูปภาพ คือ รูปภาพที่มีคำว่า "สัญญา" 2 เรื่อง และรูปภาพที่มีคำว่า "จะ" 2 เรื่อง

โดยในแต่ละรูปภาษามีคำตอบทั้งหมด 30 คำตอบ ผู้วิจัยได้เจงนับเป็นจำนวนและเปอร์เซ็นต์ของการตอบที่ถูกต้อง ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3 จำนวนและเปอร์เซ็นต์ของการตอบคำถามที่ถูกต้องของเด็กซึ่งแสดงให้เห็นความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาตามรูปภาษา (สัญญา : รูปภาษาที่มีคำว่า "สัญญา" และ อนาคตกาล : รูปภาษาที่มีคำว่า "จะ")

อายุ	สัญญา		อนาคตกาล	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
6 ขวบ	23	76.7	26	86.7
8 ขวบ	30	100	30	100
11 ขวบ	30	100	29	96.7
รวม	92.2%		94.4%	

ความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาของเด็กไทยเกี่ยวกับรูปภาษาที่มีคำว่า "สัญญา" มีเพิ่มขึ้นตามอายุ กล่าวคือ เด็กอายุ 6 ขวบตอบถูกต้อง 76.7% และเด็กอายุ 8 ขวบ และ 11 ขวบมีความเข้าใจถูกต้องเท่ากัน 100% ในขณะที่รูปภาษาอนาคตกาล เด็กอายุ 6 ขวบตอบถูกต้อง 86.7% ซึ่งตอบถูกต้องมากกว่าในรูปภาษาที่มีคำว่า "สัญญา" 10% เพราะว่าเด็กในช่วงอายุนี้นี้ให้ความสำคัญต่อกิริยาแสดงวัจนกรรม กล่าวคือ เด็กดูเพียงว่าผู้พูด(หนูนิด)ได้กล่าวด้วยสัญญาที่มีคำว่า "สัญญา" (ช่องที่ 2) และตีความว่าผู้ฟังพอใจ(ไม่โกรธ) โดยเด็กไม่ได้ดูการกระทำในตอนจบ(ช่องที่ 3)ว่าผู้พูดได้กระทำให้สำเร็จหรือไม่ เด็กอายุ 8 ขวบตอบถูกต้อง 100% แต่เด็กอายุ 11 ขวบตอบถูกต้อง 96.7% น้อยกว่าเด็กอายุ 8 ขวบ สาเหตุอาจเนื่องจากเด็กอายุ 11 ขวบคิดว่ารูปภาษาอนาคตกาลไม่ได้ผูกมัดผู้พูดให้ต้องทำตามสัญญาเหมือนรูปภาษาที่มีคำว่า "สัญญา"

เด็กทุกช่วงอายุตอบถูกต้อง ไม่ว่าจะด้วยสัญญาจะมีคำว่า "สัญญา" หรือไม่ ถ้ามีเด็กตอบได้ 92.2% ถ้าไม่มี 94.4% ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า เด็กเรียนรู้และเข้าใจรูปภาษาที่เป็นอนาคตกาลว่าเป็นการสัญญาอีกรูปภาษาหนึ่ง

เด็กอายุ 6 ขวบมีความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาจากรูปภาษาที่มีคำว่า "สัญญา" และรูปภาษาอนาคตกาลได้น้อยกว่าเด็กในช่วงอายุ 8 ขวบและ 11 ขวบ ในขณะที่เด็กอายุ 8 ขวบและ 11 ขวบ มีความเข้าใจรูปภาษาทั้งสองไม่แตกต่างกัน

ข. สรุปอัตราความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาเกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาในหัวข้อ ก. ซึ่งเป็นการแจกแจงจำนวนครั้งและเปอร์เซ็นต์ที่เด็กตอบความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาอย่างถูกต้องตามช่วงอายุหรือปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยนำทั้งสามปัจจัยในการศึกษานี้มาพิจารณารวมกัน แสดงไว้ในตารางที่ 4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4 เปอร์เซนต์ของเด็กที่ตอบความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาอย่างถูกต้องตามช่วงอายุ(6ขวบ 8ขวบและ 11ขวบ) เงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง(PC+ และ PC-) และรูปภาพ(สัญญา และ อนาคตกาล)

	PC+		PC-	
	สัญญา	อนาคตกาล	สัญญา	อนาคตกาล
6 ขวบ	86.6	80	66.6	93.3
8 ขวบ	100	100	100	100
11 ขวบ	100	100	100	93.3

จากผลการรวบรวมข้อมูล การตอบความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาอย่างถูกต้องของเด็ก 45 คน ช่วงอายุละ 15 คน สามารถอธิบายได้ว่า

1. ในการวิจัยนี้ได้แบ่งช่วงอายุออกเป็น 3 กลุ่ม เพื่อดูพัฒนาการความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญา แต่พบว่ามี ความแตกต่างกันเพียง 2 กลุ่มเท่านั้น คือ กลุ่ม 6 ขวบ และ กลุ่ม 8 ขวบกับ 11 ขวบ ทั้งนี้เพราะในช่วงอายุ 8 ขวบ และ 11 ขวบมีความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าตั้งแต่ประมาณอายุ 8 ขวบขึ้นไปเด็กไทยสามารถเรียนรู้และเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาได้ดี

2. เด็กไทยช่วงอายุ 6 ขวบมีความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาในเหตุการณ์ที่ผู้ฟังต้องการให้ผู้พูดทำตามสัญญา(PC+) มากกว่าในเหตุการณ์ที่ผู้ฟังไม่ต้องการให้ผู้พูดทำเหตุการณ์ที่ผู้ฟังไม่ปรารถนาให้เกิดขึ้น(PC-) ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนในเหตุการณ์PC+ รูปภาพสัญญาเด็กตอบถูกต้อง 86.6% แต่เหตุการณ์PC- รูปภาพสัญญาเดียวกัน เด็กตอบถูกต้องเพียง 66.6% ในขณะที่เด็กช่วงอายุ 8 ขวบ และ 11 ขวบ เข้าใจเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟังได้ดีทั้งในเหตุการณ์ PC+ และ PC-

3. รูปภาพไม่มีผลต่อการเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาของเด็กไทย โดยเห็นได้จาก เด็กอายุ 8 ขวบ และอายุ 11 ขวบ สามารถตอบได้ถูกต้องใกล้เคียงกันทั้งสองรูปภาพ และเด็กอายุ 6 ขวบมีความเข้าใจรูปภาพทั้งสองได้ไม่แตกต่างในเหตุการณ์ PC+ แต่ในเหตุการณ์ PC- เด็ก 6 ขวบตอบคำถามรูปภาพที่มีคำว่า "สัญญา"(66.6%) ได้ถูกต้องน้อยกว่ารูปภาพแสดง

อนาคตกาล(93.3%) เพราะว่าเด็กในช่วงอายุนี้นี้ตีความเหตุการณ์สัญญาโดยพิจารณาเพียงรูปภาพ (ดูรายละเอียดหน้า 40) ซึ่งจากผลที่ปรากฏนี้ สามารถสรุปได้ว่าเด็กเล็ก (อายุ 6 ขวบ) เข้าใจการสัญญาในลักษณะที่เป็นรูปธรรม คือในการกล่าวว้จนวนกรรมการสัญญาต้องมีกริยาแสดงจนวนกรรมปรากฏอย่างชัดเจน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น ซึ่งเป็นตัวเลขทางสถิติเบื้องต้น และเพื่อให้เห็นภาพชัดผู้วิจัยนำทั้งสามปัจจัยในการศึกษานี้มาพิจารณารวมกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกแบบสามทาง เพื่อศึกษาว่าตัวแปรอิสระทั้งสามมีผลต่อตัวแปรตาม ซึ่งคือความเข้าใจจนวนกรรมการสัญญาเกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟังอย่างไร ซึ่งผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกแบบสามทางพบว่า ความเข้าใจจนวนกรรมการสัญญาของเด็กไทยเกี่ยวกับเงื่อนไข PC มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นตามอายุ ($F = 8.105, p < .01$) เด็กไทยมีความเข้าใจเหตุการณ์การสัญญาที่เป็นไปตามกฎ(PC+) และเหตุการณ์ที่ไม่เป็นไปตามกฎ (PC-) ได้ไม่แตกต่างกัน ($F = .382, p > .05$) และเด็กไทยมีความเข้าใจจนวนกรรมการสัญญาเกี่ยวกับรูปภาพที่มีคำว่า "สัญญา" และรูปภาพอนาคตกาลได้ไม่แตกต่างกัน ($F = .008, p > .05$)

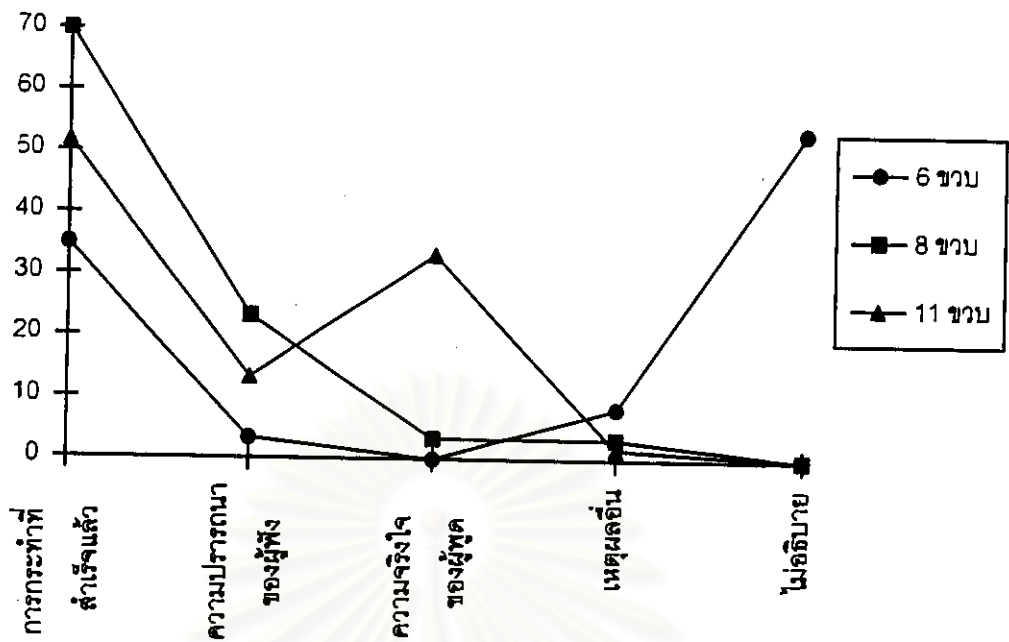
ค. การวิเคราะห์การให้เหตุผลเกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง

จากการเก็บข้อมูล การให้เหตุผลของเด็กในจนวนกรรมการสัญญาเกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง ทุกคนตอบให้เหตุผล 4 ครั้ง มีการให้เหตุผลในแต่ละช่วงอายุ 60 ครั้ง ผู้วิจัยนำคำตอบที่เด็กให้เหตุผลมาแจกแจงนับในแต่ละประเภทตามช่วงอายุ แสดงไว้ในตารางที่5 ต่อไปนี้

ตารางที่5 การแจกแจงจนวนรวมและเปอร์เซ็นต์ของเด็กที่ตอบในแต่ละประเภทตามช่วงอายุ(6ขวบ 8ขวบ และ11ขวบ) เกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง

อายุ	ประเภทการให้เหตุผลเกี่ยวกับจนวนกรรมการสัญญา จนวนครั้ง และเปอร์เซ็นต์				
	การกระทำที่สำเร็จแล้ว	ความปรารถนาของผู้ฟัง	ความจริงใจของผู้พูด	เหตุผลอื่น	ไม่อธิบาย
6 ขวบ	21 (35)	2 (3.3)	0 (0)	5 (8.3)	32 (53.3)
8 ขวบ	42 (70)	14 (23.3)	2 (3.3)	2 (3.3)	0 (0)
11 ขวบ	31(51.7)	8 (13.3)	20 (33.3)	1 (1.7)	0 (0)

ผู้วิจัยแสดงรูปภาพที่แสดงจนวนเปอร์เซ็นต์ในแต่ละประเภทตามแต่ละช่วงอายุ ดังต่อไปนี้

รูปที่ 3 กราฟแสดงการให้เหตุผลเกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญาในเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟังของเด็กไทยในทุกช่วงอายุตามแต่ละประเภท

การให้เหตุผลของเด็กในช่วงอายุประมาณ 6 ขวบ เน้นประเภท *ไม่อธิบาย* มากที่สุด คือ 32 ครั้ง (53.3%) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรู้เชิงอภิวัจนปฏิบัติศาสตร์เกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญาของเด็กช่วงอายุนี้อยู่ยังไม่สมบูรณ์ การให้เหตุผลที่รองลงมาคือ *การกระทำที่สำเร็จแล้ว* มีจำนวน 21 ครั้ง (35%) และการให้เหตุผลเกี่ยวกับ *ความปรารถนาของผู้ฟัง* ปรากฏ 2 ครั้ง (3.3%) การให้เหตุผลประเภท *เหตุผลอื่น* มี 5 ครั้ง (8.3%) แต่อย่างไรก็ตามสังเกตได้ว่า เด็กช่วงอายุนี้อยู่ยังไม่สามารถให้เหตุผลเกี่ยวกับ *ความจริงใจของผู้พูด* เลย

เด็กอายุประมาณ 8 ขวบมีพัฒนาการในการอธิบายเหตุการณ์การสัญญาได้อย่างชัดเจน คือการตอบประเภท *ไม่อธิบาย* ไม่ปรากฏในช่วงอายุนี้อยู่ เด็กช่วงอายุนี้อธิบายโดยอ้างประเภท *การกระทำที่สำเร็จแล้ว* มากที่สุดคือ 42 ครั้ง (70%) ในประเภท *ความปรารถนาของผู้ฟัง* มีจำนวนทั้งหมด 14 ครั้ง (23.3%) น่าสังเกตว่า ช่วงอายุนี้อาจเริ่มมีการตอบให้เหตุผลในประเภท *ความจริงใจของผู้พูด* 2 ครั้ง (3.3%) การให้เหตุผลในประเภท *เหตุผลอื่น* มีเพียง 2 ครั้ง (3.3%) ซึ่งเป็นจำนวนที่พบน้อยกว่าในช่วงอายุ 6 ขวบ

เด็กอายุประมาณ 11 ขวบ ไม่ปรากฏการตอบประเภท *ไม่อธิบาย* เช่นเดียวกับในช่วงอายุ 8 ขวบ เหตุผลประเภท *การกระทำที่สำเร็จแล้ว* ยังคงเป็นเหตุผลที่เด็กใช้ตอบมากที่สุดเช่นเดียวกับในช่วงอายุ 8 ขวบ คือ 31 ครั้ง (51.7%) การให้เหตุผลโดยอ้างประเภท *ความปรารถนาของผู้ฟัง*

ถึงแม้จะมีจำนวนน้อยกว่าในช่วงอายุ 8 ขวบ คือ ปรากฏเพียง 8 ครั้ง (13.3%) แต่การตอบในประเภทของ *ความจริงใจของผู้พูด* มีจำนวน 20 ครั้ง (33.3%) ซึ่งเป็นจำนวนที่มากกว่าในอายุ 6 ขวบ และ 8 ขวบ การตอบในประเภท *เหตุผลอื่น* พบเพียง 1 ครั้ง (1.7%)

นอกจากนี้ ประเด็นสำคัญที่แสดงในตารางที่ 5 คือ ในเงื่อนไข PC เด็กช่วงอายุ 8 ขวบตอบเน้นประเภท *ความปรารถนาของผู้ฟัง* (อายุ 8 ขวบปรากฏ 14 ครั้ง อายุ 11 ขวบปรากฏ 8 ครั้ง) ในขณะที่ ช่วงอายุ 11 ขวบตอบเน้นประเภท *ความจริงใจของผู้พูด* (อายุ 8 ขวบปรากฏ 2 ครั้ง อายุ 11 ขวบปรากฏ 20 ครั้ง) หากพิจารณาแล้วจะเห็นว่า การดูในเหตุการณ์ PC- และเหตุการณ์ SC- มีเงื่อนไขที่เหมือนกันคือ *ผู้พูด(หนูนิด)กล่าวด้วยสัญญา แต่ไม่ได้ทำในสิ่งที่สัญญาไว้* โดยในเหตุการณ์ PC- นอกจากผู้พูดจะไม่ทำในเหตุการณ์ที่ได้สัญญาไว้แล้ว ผู้พูดได้ทำในสิ่งที่ผู้ฟัง(แม่)ไม่ต้องการให้เกิดขึ้นด้วย ในขณะที่ เหตุการณ์ SC-ผู้พูดไม่ได้ทำในเหตุการณ์ที่สัญญาไว้กับผู้ฟังเท่านั้น เนื่องจากจะเห็นว่า เด็ก 11 ขวบให้เหตุผลโดยเน้นที่ประเภท *ความจริงใจของผู้พูด* เช่น "หนูนิดสัญญาว่าจะปิ้งลูกชิ้น แต่กลับไปเสียบลูกชิ้น" โดยการให้เหตุผลประเภท *ความปรารถนาของผู้ฟัง* เช่น "หนูนิดไม่เชื่อฟังแม่ที่ไม่ให้เสียบลูกชิ้น" เกิดขึ้นเฉพาะในเหตุการณ์ PC- เท่านั้น ในขณะที่ เด็กอายุ 8 ขวบ ไม่ได้ให้ความสำคัญที่ความจริงใจของผู้พูด แต่ให้เหตุผลที่ *ความปรารถนาของผู้ฟัง* แสดงให้เห็นว่า เด็กโต(11 ขวบ)ให้ความสำคัญต่อความจริงใจของผู้พูดมากกว่าเด็กในช่วงอายุน้อยกว่า 2 กลุ่ม ที่ศึกษาในงานวิจัยนี้

จากการนำเสนอข้อมูลข้างต้น เป็นการบรรยายการแจกแจงจำนวนเด็กแต่ละคนที่ตอบในแต่ละประเภท ซึ่งยังไม่สามารถให้คำตอบได้ว่าเด็กไทยมีความรู้เชิงอภิวัจนปฏิบัติศาสตร์เกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟังเพิ่มขึ้นตามอายุหรือไม่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติอนุมาน ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า การให้เหตุผลในประเภทการกระทำที่สำเร็จแล้ว ความปรารถนาของผู้ฟัง และความจริงใจของผู้พูดเรียกว่าเป็นความรู้เชิงอภิวัจนปฏิบัติศาสตร์เกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญา ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำการให้เหตุผลทั้งสามประเภทมารวมกัน จากนั้นใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว โดยมีอายุเป็นตัวแปรอิสระ และมีความรู้เชิงอภิวัจนปฏิบัติศาสตร์เกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญา เหตุผลอื่น และไม่อธิบายเป็นตัวแปรตาม ผลการวิเคราะห์พบว่า เด็กไทยมีความรู้เชิงอภิวัจนปฏิบัติศาสตร์เกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟังแตกต่างกันตามอายุ ($F = 67.429, p < .01$) กล่าวคือ เด็กอายุ 6 ขวบมีความรู้เชิงอภิวัจนปฏิบัติศาสตร์น้อยกว่าเด็กอายุ 8 ขวบ และ 11 ขวบ ในขณะที่ เด็กอายุ 8 ขวบ และ 11 ขวบมีความรู้เชิงอภิวัจนปฏิบัติศาสตร์เท่ากัน สำหรับการให้เหตุผลอื่นพบว่าทุกช่วงอายุไม่มีความแตกต่างกัน ($F = 1.704, p > .05$) และการตอบในประเภทไม่อธิบาย ผลที่ปรากฏเป็นการยืนยันว่า เด็กไทย

มีความรู้เชิงอภิวัจนปฏิบัติศาสตร์พัฒนาไปตามอายุ ($F = 49.970$, $p < .01$) กล่าวคือในช่วงอายุ 8 ขวบ และ 11 ขวบไม่พบการตอบในประเภทนี้ (ดูตารางที่ 5 และรูปที่ 3)

ประเด็นสำคัญจากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจในเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง พบว่า เด็กไทยทุกช่วงอายุเข้าใจเงื่อนไขนี้ได้ดีไม่แตกต่างกัน และความรู้เชิงอภิวัจนปฏิบัติศาสตร์ พบว่าเด็กอายุ 6 ขวบมีความรู้เชิงอภิวัจนปฏิบัติศาสตร์น้อยกว่าเด็กอายุ 8 ขวบ และ 11 ขวบ ในขณะที่เด็กช่วงอายุทั้งสองมีความรู้เชิงอภิวัจนปฏิบัติศาสตร์เท่ากัน

3.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความจริงใจของผู้พูด

ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าเด็กเข้าใจ และอธิบายเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูดที่ครอบคลุม วัจนกรรมการสัญญาได้หรือไม่ โดยได้สมมติเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ คือ เหตุการณ์ที่ผู้พูดรักษาคำสัญญา(SC+) และเหตุการณ์ที่ผู้พูดไม่รักษาคำสัญญา(SC-) เพื่อศึกษาว่า เด็กเข้าใจและให้เหตุผลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เป็นการสัญญาตามเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูดได้หรือไม่ นอกจากนี้ ผู้วิจัยต้องการทดสอบว่า เด็กสามารถเข้าใจเหตุการณ์การสัญญาที่ไม่เป็นไปตามกฎ(SC-) ได้หรือไม่

มีปัจจัย 3 ปัจจัยเป็นตัวแปรอิสระในการศึกษานี้

1. อายุ มี 3 ช่วงอายุโดยประมาณ (6 ขวบ 8 ขวบ และ 11 ขวบ)
2. เงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด (ผู้พูดรักษาคำสัญญา(SC+) และ ผู้พูดไม่รักษาคำสัญญา(SC-))
3. รูปภาษา (สัญญา : รูปภาษาที่มีคำว่า "สัญญา" และ อนาคตกาล : รูปภาษาที่มีคำว่า "จะ") และมีความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาในเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูดเป็นตัวแปรตาม

ก. การวิเคราะห์ความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาเกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญา ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อตามตัวแปรอิสระที่ได้ศึกษาเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ข้อมูลเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง ดังต่อไปนี้

(1) อายุ

จากจำนวนเด็กทั้งหมด 45 คน แบ่งออกเป็นช่วงอายุละ 15 คน เด็กแต่ละคนได้ตอบคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาจากเงื่อนไข SC (รวมทั้งSC+ และ SC-)คนละ 4 เรื่อง ดังนั้นในแต่ละช่วงอายุมีข้อมูลทั้งหมด 60 คำตอบ โดยได้แสดงเป็นจำนวนครั้ง และเปอร์เซ็นต์ในตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่6 จำนวนและเปอร์เซ็นต์ของการตอบคำถามที่ถูกต้องของเด็กซึ่งแสดงให้เห็นความเข้าใจ
 วัจนกรรมการสัญญาตามช่วงอายุ (6ขวบ 8ขวบ และ11ขวบ)

อายุ	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
6 ขวบ	54	90
8 ขวบ	60	100
11 ขวบ	60	100

จากตารางที่6 พบว่า ความเข้าใจเหตุการณ์ที่เป็นการสัญญา(SC+) และไม่ใชการสัญญา(SC-) ของเด็กไทยเกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูดมีดังนี้ กล่าวคือ เด็กอายุ 6 ขวบมีความเข้าใจการสัญญา 90% เด็กอายุ 8 ขวบและ 11 ขวบมีความเข้าใจ 100% แสดงว่าเด็กทุกช่วงอายุมีความเข้าใจการสัญญาได้ไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด ความแตกต่างของความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาของเด็กช่วงอายุ 6 ขวบ และเด็กช่วงอายุ 8 ขวบกับ 11 ขวบมีน้อยกว่าความแตกต่างของความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาตามเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟังของเด็กทั้งสองกลุ่ม

(2) เงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด

การศึกษาเกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 45 คน ช่วงอายุละ 15 คน ตอบคำถามเกี่ยวกับเงื่อนไขนี้ 4 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 เหตุการณ์การสัญญา คือ SC+ และ SC- ดังนั้นในแต่ละเงื่อนไขจะมีคำตอบทั้งสิ้น 30 คำตอบ แสดงไว้ในตารางที่7 ดังต่อไปนี้

ตารางที่7 จำนวนและเปอร์เซ็นต์ของการตอบคำถามที่ถูกต้องของเด็กซึ่งแสดงให้เห็นความเข้าใจ
 วัจนกรรมการสัญญาตามเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด (SC+ และ SC-)

อายุ	SC+		SC-	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
6 ขวบ	28	93.3	26	86.7
8 ขวบ	30	100	30	100
11 ขวบ	30	100	30	100
รวม	97.8%		95.5%	

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า การสัญญาในเหตุการณ์ที่ผู้พูดรักษาคำสัญญา(SC+) เด็กอายุ 6 ขวบ ตอบถูกต้อง 93.3% และเหตุการณ์ที่ผู้พูดกล่าววัจนกรรมการสัญญาโดยไม่ทำตามที่ผู้พูดสัญญา(SC-)เด็กในช่วงอายุนี้ออกถูกต้อง 86.7% ซึ่งน้อยกว่าในเหตุการณ์ SC+ ทั้งนี้เพราะเด็กเล็ก(อายุ 6 ขวบ)จะเรียนรู้เหตุการณ์ที่เป็นไปตามกฎ(SC+)ได้ดีกว่าเหตุการณ์ที่ไม่เป็นไปตามกฎ(SC-) ในขณะที่เด็กอายุ 8 ขวบ และ 11 ขวบมีความเข้าใจเหตุการณ์การกล่าววัจนกรรมการสัญญาที่ผู้พูดรักษาคำสัญญาและไม่ได้รักษาคำสัญญาถูกต้อง 100%

โดยรวมเด็กสามารถเข้าใจเหตุการณ์การสัญญาที่เกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูดในเหตุการณ์ที่เป็น SC+ โดยมีคะแนนรวมในทุกช่วงอายุคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 97.8% ส่วนในเหตุการณ์ SC- มีจำนวนเปอร์เซ็นต์ที่ตอบถูกต้องเท่ากับ 95.5% ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเด็กสามารถเข้าใจเหตุการณ์การสัญญาทั้งสองเหตุการณ์(SC+และSC-)ได้ไม่แตกต่างกัน

(3) รูปภาษาในการสัญญา

การศึกษาเรื่องรูปภาษาในการกล่าวด้วยวัจนกรรมการสัญญาเกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด เด็กทุกคนตอบคำถาม 4 ข้อ แบ่งออกเป็น รูปภาษาที่มีคำว่า "สัญญา" 2 เรื่อง และรูปภาษาที่เป็นอนาคตกาล 2 เรื่อง โดยในแต่ละรูปภาษามีคำตอบทั้งหมด 30 คำตอบ แสดงไว้ในตารางที่ 8 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8 จำนวนและเปอร์เซ็นต์ของการตอบคำถามที่ถูกต้องของเด็กซึ่งแสดงให้เห็นความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาตามรูปภาษา (สัญญา : รูปภาษาที่มีคำว่า "สัญญา" และ อนาคตกาล : รูปภาษาที่มีคำว่า "จะ")

อายุ	สัญญา		อนาคตกาล	
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
6 ขวบ	28	93.3	26	86.7
8 ขวบ	30	100	30	100
11 ขวบ	30	100	30	100
รวม	97.8%		95.5%	

จากตารางที่ 8 พบว่า เด็กอายุ 6 ขวบ เข้าใจการกล่าววัจนกรรมการสัญญาในรูปภาษาที่มีคำว่า "สัญญา" 93.3% และรูปภาษาอนาคตกาล 86.7% โดยที่เด็กอายุ 8 ขวบ และ 11 ขวบสามารถเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาในทั้ง 2 รูปภาษาได้ถูกต้อง 100% โดยมีจำนวนรวมในทุกช่วงอายุของความเข้าใจรูปภาษาสัญญา 97.8% และรูปภาษาอนาคตกาล 95.5% ประเด็นสำคัญที่แสดงในตารางนี้ คือ เด็กอายุ 6 ขวบเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาที่มีคำสัญญาได้ดีกว่าอนาคตกาล แสดง

ให้เห็นว่าเด็กเล็ก (อายุ 6 ขวบ) เข้าใจการสัญญาที่มีความเป็นรูปธรรม(มีคำว่า "สัญญา")มากกว่า
รูปภาษาที่แสดงอนาคตกาล

ข. สรุปอัตราความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาเกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด

ในการสรุปอัตราความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาเกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด ผู้วิจัย
ได้นำปัจจัยในการศึกษาทั้งหมดมาพิจารณา โดยเสนอในรูปแบบของเปอร์เซ็นต์ในตารางที่ 9 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9 เปอร์เซ็นต์ของเด็กที่ตอบความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาอย่างถูกต้องตามช่วงอายุ(6ขวบ
6ขวบ และ 11ขวบ) เงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด(SC+ และ SC-) และรูปภาษา(สัญญา และ
อนาคตกาล)

	SC+		SC-	
	สัญญา	อนาคตกาล	สัญญา	อนาคตกาล
6 ขวบ	93.3	93.3	93.3	80
8 ขวบ	100	100	100	100
11 ขวบ	100	100	100	100

จากตารางที่ 9 สามารถอธิบายได้ว่า

1. ในประเด็นที่เกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด เด็กทุกช่วงอายุมีความเข้าใจการสัญญา
ได้ดีไม่แตกต่างกัน แม้ว่าเด็ก 6 ขวบจะไม่เข้าใจครบ 100% แสดงให้เห็นว่า เด็ก 6 ขวบเข้าใจ
เงื่อนไขความจริงใจของผู้พูดได้ดีกว่าเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง ในเงื่อนไขนี้ เด็กอายุ 6 ขวบ
มีจำนวนเปอร์เซ็นต์ที่ตอบคำถามถูกต้องมากกว่าในเงื่อนไข PC เพราะว่าเด็กเล็ก(อายุ 6 ขวบ)มี
ความเข้าใจการสัญญาว่าจะต้องมีการกระทำเกิดขึ้นเสมอ (เงื่อนไข SC เน้นการกระทำตามสัญญา
ของผู้พูด) ซึ่งเป็นความเข้าใจสำคัญที่เด็กมีเกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญา ดังนั้นเด็กเล็กจึงตอบใน
เหตุการณ์ SC ได้ถูกต้องมากกว่าในเหตุการณ์ PC

2. เด็กทุกช่วงอายุมีความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาได้ดีทั้งในเหตุการณ์ที่เป็นการ
สัญญา(SC+) และเหตุการณ์ที่ไม่ได้เป็นการสัญญา(SC-) แต่อย่างไรก็ตาม เด็กเข้าใจเงื่อนไขความ
ความจริงใจของผู้พูดในเหตุการณ์ SC+ ได้ดีกว่าในเหตุการณ์ SC- ซึ่งดูได้จากเด็กอายุ 6 ขวบ ใน
เหตุการณ์SC- รูปภาษาอนาคตกาลมีจำนวนการตอบถูกต้อง (80%) น้อยกว่าในเหตุการณ์
SC+(93.3%) ซึ่งมีรูปภาษาเดียวกัน ผู้วิจัยเห็นว่า สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก เด็กอายุ 6 ขวบ
สับสนต่อเหตุการณ์ที่ผิดไปจากการสัญญา คือ การที่ผู้พูดสัญญาว่าจะทำเหตุการณ์ใดเหตุการณ์
หนึ่งในอนาคต แต่ไม่ได้ทำ ในขณะที่เหตุการณ์SC+ เด็กเล็กเข้าใจทั้ง 2 รูปภาษาได้ดีเท่ากัน

3. รูปภาษาในการสัญญาไม่มีผลต่อความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญา โดยพิจารณาได้จากเงื่อนไขSC+ เด็กทั้ง 3 ช่วงอายุเข้าใจรูปภาษาที่มีคำว่า "สัญญา" และรูปภาษาแสดงอนาคตกาลได้ดีเท่ากัน

จากการนำเสนอข้อมูลในตารางที่ 9 ซึ่งเป็นการแสดงข้อมูลในรูปเปอร์เซ็นต์ จากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกแบบสามทาง เพื่อศึกษาว่าตัวแปรอิสระทั้งสามมีผลต่อความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูดซึ่งเป็นตัวแปรตามอย่างไร ผลจากการวิเคราะห์พบว่า เด็กไทยมีความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาในเงื่อนไขนี้แตกต่างกันตามช่วงอายุ ($F = 8.796, p < .01$) เด็กไทยมีความเข้าใจเหตุการณ์การสัญญาที่เป็นไปตามกฎ (SC+) และไม่เป็นไปตามกฎ (SC-) ได้ไม่แตกต่างกัน ($F = .545, p > .05$) และเด็กไทยมีความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาในเงื่อนไขนี้จากรูปภาษาที่มีคำว่า "สัญญา" และรูปภาษาอนาคตกาลได้ดีไม่แตกต่างกัน ($F = .007, p > .05$)

จากนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว โดยมีอายุเป็นตัวแปรอิสระ และความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาเกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟังและความจริงใจของผู้พูดเป็นตัวแปรตาม ผลปรากฏว่า เด็กทุกช่วงอายุมีความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาเกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟังได้ไม่แตกต่างกัน ($F = 5.799, p > .05$) และความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาเกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูดมีผลการวิเคราะห์เหมือนกัน ($F = 2.897, p > .05$) โดยเฉพาะในเงื่อนไขนี้เด็กอายุ 8 ขวบ และ 11 ขวบมีความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาเท่ากัน ดังนั้นจากผลการวิเคราะห์นี้สามารถสรุปได้ว่า เด็กไทยในทุกช่วงอายุมีความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาจากทั้งสองเงื่อนไขได้ดีเท่ากัน เพราะค่าทางสถิติไม่ได้แสดงความแตกต่างให้เห็นที่ระดับนัยสำคัญ .05

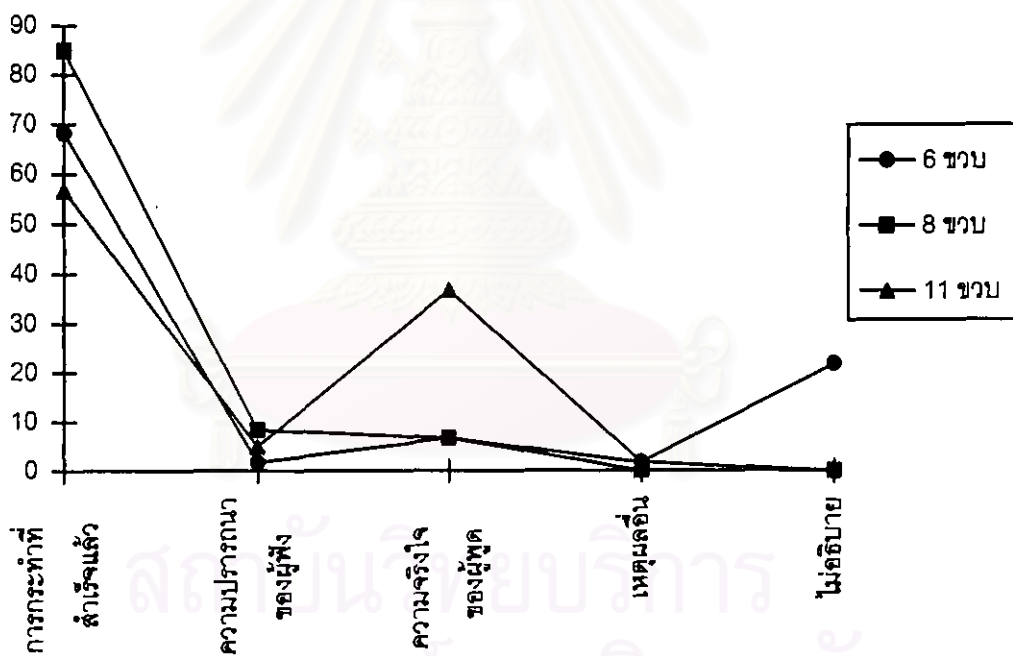
ค. การวิเคราะห์การให้เหตุผลเกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด

เด็กทุกคนให้เหตุผลเกี่ยวกับเงื่อนไขข้อนี้ 4 ครั้ง ดังนั้นในแต่ละช่วงอายุจะมีจำนวนรวมของคำตอบทั้งหมด 60 คำตอบ ผู้วิจัยได้แจกแจงนับในแต่ละประเภทตามอายุ...เงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด และรูปภาษาในตารางที่10 ดังนี้

ตารางที่ 10 การแจกแจงจำนวนรวมและเปอร์เซ็นต์ของเด็กที่ตอบในแต่ละประเภทตามช่วงอายุ(6ขวบ 8ขวบ และ11ขวบ) เกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด

อายุ	ประเภทการให้เหตุผลเกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญา จำนวนครั้ง และเปอร์เซ็นต์				
	การกระทำ ที่สำเร็จแล้ว	ความปรารถนา ของผู้ฟัง	ความจริงใจ ของผู้พูด	เหตุผลอื่น	ไม่อธิบาย
6 ขวบ	41 (68.3)	1 (1.7)	4 (6.7)	1 (1.7)	13 (21.7)
8 ขวบ	51 (85)	5 (8.3)	4 (6.7)	0 (0)	0 (0)
11 ขวบ	34 (56.7)	3 (5)	22 (36.7)	1 (1.7)	0 (0)

จากการนำเสนอข้อมูลในตารางที่ 10 ผู้วิจัยแสดงกราฟเพื่อแสดงผลเปรียบเทียบในแต่ละช่วงอายุต่อการให้เหตุผลในแต่ละประเภท ดังนี้

รูปที่ 4 กราฟแสดงการให้เหตุผลเกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญาในเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูดของเด็กไทยในทุกช่วงอายุตามแต่ละประเภท

ผลจากตารางที่ 10 และรูปที่ 4 สามารถอธิบายได้ดังนี้

การให้เหตุผลของเด็กในช่วงอายุประมาณ 6 ขวบ ประเภท **ไม่อธิบาย** มีจำนวน 13 ครั้ง (21.7%) ในขณะที่ เงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟังในตารางที่ 5 ในหน้า 42 เด็กให้เหตุผลการตอบในประเภทนี้ 32 ครั้ง แสดงให้เห็นว่าเด็กสามารถอธิบายและให้เหตุผลเกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจ

ของผู้พูดได้ศึกษาเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง การกระทำที่สำเร็จแล้ว เป็นเหตุผลที่เด็กในช่วงอายุนี้ออบมากที่สุด คือ 41 ครั้ง (68.3%) ความปรารถนาของผู้ฟัง และ เหตุผลอื่น อย่างละ 1 ครั้ง (1.7%) การให้เหตุผลประเภท ความจริงใจของผู้พูด มีจำนวน 4 ครั้ง (6.7%)

เด็กช่วงอายุประมาณ 8 ขวบ การให้เหตุผลประเภท ไม่อธิบาย และ เหตุผลอื่น ไม่ปรากฏ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เด็กช่วงอายุนี้มีพัฒนาการในการอธิบายและเข้าใจวัจนกรรมการสัญญา และ ประเภทที่เด็กในช่วงอายุนี้ออบมากที่สุด คือ ประเภท การกระทำที่สำเร็จแล้ว มีจำนวน 51 ครั้ง (85%) ซึ่งจะเห็นได้ว่า เด็กในช่วงอายุนี้ออบเหตุผลประเภทนี้มากที่สุด ในขณะที่ เด็กให้เหตุผลประเภท ความปรารถนาของผู้ฟัง จำนวน 5 ครั้ง (8.3%) ซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยกว่าเหตุผลประเภทเดียวกันในเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟังในตารางที่ 6 (14 ครั้ง) การให้เหตุผลประเภท ความจริงใจของผู้พูด ปรากฏเพียง 4 ครั้ง (6.7%) เท่ากับเด็กอายุ 6 ขวบ

การให้เหตุผลของเด็กในช่วงอายุประมาณ 11 ขวบ ประเภท ไม่อธิบาย ไม่ปรากฏเช่นเดียวกับเด็กอายุ 8 ขวบ ส่วนการให้เหตุผลประเภท การกระทำที่สำเร็จแล้ว ปรากฏ 34 ครั้ง (56.7%) ซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยกว่าในช่วงอายุ 6 ขวบ และ 8 ขวบ ทั้งนี้เพราะเด็ก 11 ขวบ ให้เหตุผลประเภท ความจริงใจของผู้พูด มากขึ้น คือ 22 ครั้ง (36.7%) ซึ่งการตอบในประเภทความจริงใจของผู้พูด ในช่วงอายุนี้ออบมากกว่าในช่วงอายุ 6 ขวบและ 8 ขวบ แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการในการให้เหตุผลของเด็กที่ตรงกับเงื่อนไขที่ตั้งไว้มากขึ้น เหตุผล ความปรารถนาของผู้ฟัง ปรากฏเพียง 3 ครั้ง (5%) และ เหตุผลอื่น มีเพียง 1 ครั้ง (1.7%)

อย่างไรก็ตาม การให้เหตุผลส่วนใหญ่ของเด็กให้ความสำคัญกับ การกระทำที่สำเร็จแล้ว มากที่สุดในทุกช่วงอายุ โดยเฉพาะในช่วงอายุ 6 ขวบและ 8 ขวบ การให้เหตุผลประเภทนี้ พบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูดมากกว่าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง (เด็กอายุ 6 ขวบให้เหตุผลที่เกี่ยวกับการกระทำที่สำเร็จแล้ว ในเหตุการณ์ PC 21 ครั้ง และ SC 41 ครั้ง เด็กอายุ 8 ขวบ ให้เหตุผลเกี่ยวกับประเภทนี้ ในเหตุการณ์ PC 42 ครั้ง และ SC 51 ครั้ง) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูดมีความสัมพันธ์กับการกระทำของผู้พูด กล่าวคือ ถ้าผู้พูดมีความจริงใจทำตามคำสัญญา การกระทำตามที่สัญญาย่อมสำเร็จ ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากผู้พูดไม่มีความจริงใจที่จะรักษาคำสัญญา การกระทำตามที่ได้สัญญาไว้ก็จะไม่เกิดขึ้น นอกจากนี้ การให้เหตุผลของเด็กอายุ 11 ขวบเน้น ความจริงใจของผู้พูด มากกว่าในช่วงอายุที่น้อยกว่า ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยนี้ เริ่มเข้าใจว่านอกจากการสัญญาจะทำให้เกิดการกระทำแล้ว การสัญญายังเป็นการรับผิดชอบของผู้พูด เมื่อพูดสัญญา ผู้พูดต้องมีความจริงใจทำเหตุการณ์ตาม

สัญญาให้สำเร็จ ซึ่งการตอบเกี่ยวกับความจริงใจมีความเป็นนามธรรมมากกว่าการกระทำซึ่งมีความเป็นรูปธรรม

จากการนำเสนอข้อมูลด้วยการแจกแจงจำนวนครั้งและเปอร์เซ็นต์ของเด็กแต่ละคนที่ให้เหตุผลในแต่ละประเภทที่ได้นำเสนอไปข้างต้น จากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว โดยมีอายุเป็นตัวแปรอิสระ และการให้เหตุผลที่เรียกว่าความรู้เชิงอภิวัตน์ปฏิบัติศาสตร์ เหตุผลอื่น และไม่อธิบายเป็นตัวแปรตาม ผลการวิเคราะห์พบว่า ความรู้เชิงอภิวัตน์ปฏิบัติศาสตร์ในเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูดมีความแตกต่างกัน ($F = 20.632, p < .01$) กล่าวคือ เด็กอายุ 6 ขวบมีความรู้เชิงอภิวัตน์ปฏิบัติศาสตร์เกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญาน้อยกว่าเด็กอายุ 11 ขวบ ในขณะที่ ช่วงอายุ 6 ขวบกับ 8 ขวบ และ 8 ขวบกับ 11 ขวบมีความรู้เชิงอภิวัตน์ปฏิบัติศาสตร์เท่ากัน สำหรับการให้เหตุผลประเภทเหตุผลอื่น เด็กทุกช่วงอายุไม่มีความแตกต่างกัน ($F = 1.176, p > .05$) และในประเภทไม่อธิบาย มีความแตกต่างกัน ($F = 16.319, p < .01$) กล่าวคือ ในช่วงอายุ 8 ขวบ และ 11 ขวบ ไม่ปรากฏการตอบในประเภทนี้ (ดูตารางที่ 10 และรูปที่ 4)

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจ และความรู้เชิงอภิวัตน์ปฏิบัติศาสตร์เกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูดพบว่า เด็กไทยมีความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญามาก่อนหน้านี้ไม่แตกต่างกันทั้งสามช่วงอายุ โดยเฉพาะช่วงอายุ 8 ขวบและ 11 ขวบมีความเข้าใจเท่ากัน และเด็กในช่วงอายุ 6 ขวบกับ 8 ขวบ และ 8 ขวบกับ 11 ขวบมีความรู้เชิงอภิวัตน์ปฏิบัติศาสตร์เท่ากัน ในขณะที่เงื่อนไข PC มีเพียงช่วงอายุ 8 ขวบและ 11 ขวบเท่านั้นที่เท่ากัน

3.3.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากหัวข้อ 3.3.1 และ 3.3.2 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลความเข้าใจ และความสามารถในการอธิบายวัจนกรรมการสัญญาเกี่ยวกับเงื่อนไข PC และ SC ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยขอสรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับการวิเคราะห์ดังกล่าว ต่อไปนี้

ก. ความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญา

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ถึงแม้เด็กไทยมีความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาเพิ่มขึ้นตามอายุ แต่ไม่ได้มีพัฒนาการความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัดในแต่ละช่วงอายุ กล่าวคือ ในส่วนที่เกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง พบว่า ความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาของเด็กแบ่งได้สองกลุ่มคือ กลุ่มอายุ 6 ขวบ กับกลุ่มอายุ 8 ขวบและ 11 ขวบ สาเหตุที่เด็ก 8 ขวบและ 11 ขวบ ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพราะเด็กทั้งสองวัยมีความเข้าใจ

การสัญญาในเงื่อนไขนี้ได้ดีไม่แตกต่างกัน สำหรับเหตุการณ์การสัญญาเกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด พบว่า เด็กทั้งสามช่วงอายุมีความเข้าใจวัจนกรรมนี้ได้ดีไม่แตกต่างกัน โดยเฉพาะเด็กอายุ 8 ขวบและ 11 ขวบมีความเข้าใจได้ดีเท่ากัน

ในการศึกษาความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญา ผู้วิจัยกำหนดเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง โดยมีสองเหตุการณ์ย่อยคือ PC+และ PC- และเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด มีสองเหตุการณ์ย่อยคือ SC+และ SC- ผลการวิเคราะห์พบว่า ส่วนที่เกี่ยวกับเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง ในกรณีรูปภาษาอนาคตกาล เด็กช่วงอายุ 6 ขวบมีความเข้าใจเหตุการณ์PC+(86.6%) มากกว่าเหตุการณ์PC-(66.6%) ดังจะเห็นได้จากตารางที่4 ในหน้า 41 ในขณะที่ เด็กอายุ 8 ขวบและ 11 ขวบ เข้าใจเหตุการณ์ทั้งสองแบบได้ดีไม่แตกต่างกัน น่าสังเกตว่า ผลการวิจัยที่พบนี้เป็นไปเช่นเดียวกับที่บรูเนอร์ (Bruner, 1983) กล่าวว่า เด็กเล็กมีความเข้าใจสถานการณ์การสื่อสารที่เป็นไปตามกฎ(ในกรณีนี้ คือ เหตุการณ์ PC+) ได้ดีกว่าสถานการณ์การสื่อสารที่ไม่เป็นไปตามกฎ(ในกรณีนี้ คือ PC-) และเด็กเรียนรู้ที่จะแยกแยะเหตุการณ์ที่ผิดไปจากการสื่อสารตามปกติก็ต่อเมื่อเด็กมีอายุมากขึ้น อย่างไรก็ตาม สำหรับเหตุการณ์การสัญญาที่เกี่ยวกับเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด เด็กทุกช่วงอายุมีความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาได้ไม่แตกต่างกัน และเข้าใจเหตุการณ์SC+ และSC-ได้ดีไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ผลการทดลองนี้ยืนยันได้ว่า เด็กเข้าใจเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูดได้ดีกว่าเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาวัจนกรรมการสัญญาของเด็กฝรั่งเศส(Bernicot & Laval,1996) และรูปภาพในการสัญญาไม่มีบทบาทสำคัญต่อการทำความเข้าใจวัจนกรรมการสัญญาทั้งในเงื่อนไขความปรารถนาของผู้ฟัง และเงื่อนไขความจริงใจของผู้พูด

ข. ความรู้เชิงอภิวัจจนปฏิบัติศาสตร์เกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญา

งานวิจัยนี้พบว่า การให้เหตุผลเกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญาของเด็กไทยแบ่งได้ 5 ประเภท คือ การกระทำที่สำเร็จแล้ว ความปรารถนาของผู้ฟัง ความจริงใจของผู้พูด เหตุผลอื่น ๆ และไม่อธิบาย เฉพาะการให้เหตุผลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่สำเร็จแล้ว ความปรารถนาของผู้ฟัง และความจริงใจของผู้พูดเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญาอย่างแท้จริง เป็นสิ่งที่เรียกได้ว่าเป็น "prototypical promise" เนื่องจากการสัญญาเป็นเหตุการณ์ที่ผู้พูดมีความจริงใจจะทำเหตุการณ์บางอย่างในอนาคตที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ฟัง(หรือเหตุการณ์ที่ผู้ฟังต้องการให้เกิดขึ้น)ให้สำเร็จลง จะเห็นได้ว่าข้อความที่ผู้วิจัยขีดเส้นใต้ไว้เป็นการให้เหตุผลของเด็กเกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญาที่กล่าวข้างต้น

การให้เหตุผลของเด็กอายุ 6 ขวบ และโดยส่วนใหญ่ของเด็กอายุ 8 ขวบ เน้นไปในประเภทการกระทำที่สำเร็จแล้ว โดยเด็กอายุ 8 ขวบเริ่มมีการให้เหตุผลเกี่ยวกับความปรารถนาของผู้ฟังมากขึ้น ส่วนเด็กวัย 11 ขวบ มีการให้เหตุผลเกี่ยวกับการกระทำที่สำเร็จน้อยลง แต่จะให้ความสำคัญกับความจริงใจของผู้พูดมากขึ้น

ผลจากการให้เหตุผลของเด็กสะท้อนให้เห็นถึงแนวความคิดที่เด็กมีต่อวัจนกรรมการสัญญา ในแต่ละช่วงอายุ กล่าวคือ เด็กอายุ 6 ขวบและ 8 ขวบให้เหตุผลไปในประเภท การกระทำที่สำเร็จแล้ว แสดงให้เห็นว่าเด็กทั้งสองช่วงอายุนี้ให้ความสำคัญว่า เมื่อมีการสัญญาจะต้องมีการกระทำเกิดขึ้น การให้เหตุผลของเด็กเช่นนี้คล้ายกับที่แอสติงตัน (1988b) กล่าวว่า เด็กไม่คิดว่าการสัญญา เป็นเหมือนกับวัจนกรรมทั่วไป กล่าวคือ ในขณะที่วัจนกรรมบางอย่างผู้พูดทำด้วยคำพูดก็สำเร็จ เช่น การยืนยัน การขอบคุณ การขอโทษ การประกาศ แต่สำหรับเด็กการสัญญาจะไม่ใช่การสัญญา ถ้าไม่มีการกระทำตามสัญญาเกิดขึ้น ในขณะที่ การให้เหตุผลของเด็กอายุ 11 ขวบ ตอบในประเภท ความจริงใจของผู้พูด มากกว่าในช่วงอายุ 6 ขวบและ 8 ขวบ แสดงให้เห็นถึงแนวความคิดเกี่ยวกับวัจนกรรมการสัญญาของเด็กช่วงอายุนี้ว่า นอกจากการสัญญาจะสัมพันธ์กับการกระทำแล้ว การกระทำตามสัญญาจะเกิดขึ้นได้นั้นขึ้นอยู่กับความจริงใจของผู้พูดเป็นสำคัญว่า มีความจริงใจที่จะกระทำเหตุการณ์ตามที่ได้สัญญาไว้ให้สำเร็จหรือไม่ ดังนั้นอาจจะกล่าวได้ว่า เด็กวัย 6 ขวบและ 8 ขวบเข้าใจการสัญญาในลักษณะที่เป็นรูปธรรม คือ การกระทำ ในขณะที่เด็ก 11 ขวบ เข้าใจการสัญญาในลักษณะที่เป็นนามธรรมมากขึ้น คือ การสัญญาต้องเกิดจากความจริงใจในการกล่าวถ้อยสัญญาของผู้พูด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย